

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.004/2026/5.

A felperes: felperes1

A felperes képviselője: Főügyészség

(cím1)

Az alperes: Alperes1

(alperes címe)

Az alperes képviselője: Lévai Ügyvédi Iroda

(alperesi képviselő címe;

ügyintéző: dr. Lévai Nóra ügyvéd)

A per tárgya: bejegyző végzés hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

32.G.40.160/2025/9.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 10., 11. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyja.

A meg nem fizetett fellebbezési illetéket a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított releváns tényállás szerint az alperes 2025. július 2-án terjesztett elő cégbejegyzés iránti kérelmet egyszerűsített cégeljárás keretében a cégbíróságon. A bejegyzési kérelemhez csatolt 2025. július 1-jén kelt, szerződs minta alapján készített társasági szerződés VI. pontja tartalmazta az egyes tagok törzsbetétjei mértékét. A VI/1. pont szerint név tag törzsbetétjének mértéke 2.700.000 forint, a VI/2. pont szerint a másik tag, tag neve törzsbetéte 300.000 forint. A X/3. pont értelmében az eredmény a tagok között "nem a törzsbetétek arányában" oszlik meg. A X/4.1. pont értelmében név tag „a törzsbetét arányától eltérő részesedésének” mértéke: 90 %. A X/4.2. pont alapján tag neve tag „törzsbetét arányától eltérő részesedése” 10 %.

[2] A társasági szerződés XII. pontja szerint a társaság ügyvezetésére jogosult ügyvezető név, lakcíme tag címe Az ő nevét és lakcímét ugyanilyen módon tünteti fel a társasági szerződés II. pontja a társaság tagjai között. Lakcímként a bejegyzési kérelemhez mellékelte tagjegyzéken, a székhelyhasználat jogszerűségére vonatkozó ügyvezetői nyilatkozaton, az ügyvezetői tisztséget elfogadó, valamint az eltiltás tárgyában adott írásbeli nyilatkozaton is a társasági szerződésben feltüntetett címe szerepel. A vezető tisztségviselő aláírásmintája szerint azonban tag címe² alatti lakosként adott aláírásmintát, jöllehet az ugyanezen iraton látható ügyvédi tanúsítvány és ellenjegyzés szerint ő tag címe³ szám alatti lakos.

[3] A bejegyzési kérelemhez az alperes mellékelte az „Elfogadó nyilatkozat és nyilatkozat a Ptk. 3:22. §-ban foglaltakról” megnevezésű iratot. Ebben név egyfelől úgy nyilatkozott, hogy az ügyvezetői tisztséget 2025. július 1-jétől határozatlan időre szólóan elfogadja, másfelől az iratban a következő nyilatkozatot tette: „Felelősségem tudatában kijelentem, hogy nem esem a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény kizáró és összeférhetetlenségi rendelkezéseinek hatálya alá. Nyilatkozom arról is, hogy nem állok a Ptk. 3:22. § (4)-(5)-(6) bekezdéseiben foglalt eltiltás hatálya alatt”. A nyilatkozat tartalmazza továbbá a Ptk. 3:22. § (4)-(5) és (6) bekezdéseinek szövegét.

[4] A cégbíróság a 2025. július 7. napján kelt cégjegyzékszám1. számú végzésével – az elutasítást követően ismételt előterjesztett kérelemre – egyszerűsített cégeljárás keretében az alperes cégbejegyzését elrendelte.

[5] A felperes módosított keresetében a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 65. §-a alapján kérte annak megállapítását, hogy a bejegyző végzés jogszabálysértő, egyben kérte annak hatályában fenntartását. Hivatkozott arra, hogy a társasági szerződés X. fejezetének 3. és 4. pontjai egymásnak ellentmondóak. A 3. pont szövege szerint ugyanis az eredmény a tagok között nem a törzsbetétek arányában oszlik meg. Ugyanakkor a 4. pont a két tag

részesedésének mértékét 90-10 százalékos arányban határozza meg, amely igazodik a törzsbetétek arányához. Az ügyvezetői aláírásmintán az ügyvezetőnek a többi okirattal ellentétes lakóhelye szerepel. Ezeken túl az ügyvezető elfogadó nyilatkozatában arról nyilatkozott, hogy nem áll a Ptk. 3:22.§ szerinti eltiltás hatálya alatt, azonban a nyilatkozat nem terjedt ki a Ctv. 9/B. § (1), (2), (4) és (5) bekezdései, továbbá a 9/C. § (1)-(4) bekezdései szerinti eltiltás kérdésére. Így a Ctv. 1. számú mellékletének I/7. d) pontja alapján kötelezően csatolandó nyilatkozat tartalma alapján nem állapítható meg, hogy a vezető tisztségviselő nem áll a Ctv. idézett rendelkezései hatálya alatt. Ezt a cégbíróságnak a Ctv. 48. § (6) bekezdés f) pontja alapján észlelnie kellett volna.

[6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a kereset közlését követően a keresetben kifogásolt hiányosságokat az okiratokon pótolta. Így az "elfogadó nyilatkozat és nyilatkozat a Ptk. 3:22. §-ában foglaltakról" okiratán nyilatkozott arról, hogy "a 2006. évi V. törvény (továbbiakban Ctv.) Ctv. 9/B. § szerinti, Ctv. 9/C. § szerinti eltiltás hatálya alatt sem állok."

[7] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel részben támadott ítéletével megállapította, hogy a Székesfehérvári Törvényszék Cégbírósága cégjegyzékszám1. számú cégbejegyző végzése jogszabálysértő. A végzést – további intézkedés elrendelése nélkül – hatályában fenntartotta.

[8] Határozata indokolásában mindenekelőtt arra tért ki, hogy az egyszerűsített cégeljárásban, ha a cégbíróság azt észleli, hogy a kérelemben feltüntetett adatok ellentmondanak a mellékletet képező okiratoknak, vagy ha a mellékletként csatolt egyes okiratok adatai mondanak egymásnak ellent, a kérelmet a cégbíróságnak a Ctv. 48. § (6) bekezdés f) pontja alapján el kell utasítania, minthogy hiánypótlásnak nincs helye.

[9] Egyetértett a felperessel abban, hogy a társasági szerződés X/3. és X/4. pontjai egymásnak ellentmondóak. A X/3. pont szerint ugyanis a nyereség felosztása nem a törzsbetétek arányában történik. Ehhez képest a szerződés X/4. pontja az eredmény felosztásának arányát a törzsbetétek arányában határozza meg. Helyesen hivatkozott a felperes keresetében arra is, a benyújtott - ügyvéd által ellenjegyzett - aláírásmintában nem az alperesi ügyvezető lakcíme, hanem egy régebbi lakcím van feltüntetve.

[10] Az eltiltásra vonatkozó ügyvezetői nyilatkozat esetében azonban a bíróság nem értett egyet a keresettel. Abból indult ki, hogy a Ctv. 48. § (5) bekezdése alapján vizsgálandó a Ctv. 1. számú mellékletében szereplő I/7. d) pont szerinti okirat, amelyben a vezető tisztségviselő nyilatkozik arról, hogy nem áll eltiltás hatálya alatt.

[11] Kifejtette, hogy a Ctv. 9/B. és 9/C. §-ai a cégjogi, a cégbíróság általi eltiltás esetkörét szabályozzák. A Ptk. 3:22. § (5) bekezdésében a büntetőügyben eljáró bíróság általi, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 33. § (1) bekezdés e) pontja szerinti foglalkozástól eltiltásra, mint büntetésre utal. Ehhez mérten a Ptk. 3:22. § (6) bekezdésének szabálya nem a Btk. szerinti foglalkozástól eltiltást, mint büntetést fogalmazza meg kizáró okként, hiszen ez az ugyanezen § (5) bekezdésében szerepel. A Ptk. 3:22. § (6) bekezdés a vezető tisztségviselői tevékenységtől eltiltást határozza meg kizáró okként, amely nem azonos a Btk. 33.§ (1) bekezdés e) pontja szerinti büntetéssel. Míg a Ptk. 3:22. § (5)

bekezdése szerinti kizáró ok alapja a jogerős bírói ítélet, addig a Ptk. 3:22. § (6) bekezdés szerinti kizáró ok alapja az „eltiltást kimondó határozat”, mely kategória nyilvánvalóan nem korlátozódik a bírói ítéletre, mint határozat típusra, hanem a „határozat” kifejezést alkalmazza, amelybe a végzések is beletartoznak.

[12] Rámutatott arra, hogy a Ctv. 9/B., 9/C. és 9/D. §-ait az egyes törvényeknek az új Polgári Törvénykönyv hatálybalépésével összefüggő módosításáról szóló 2013. évi CCLII. törvény iktatta be, az 2014. március 15-én, tehát a Ptk. hatálybalépésével egyidejűleg lépett hatályba. Idézte a Ptk. Harmadik Könyvének „A jogi személy ügyvezetése” címet viselő VI. Fejezetének indokolását, amely más mellett rögzítette, a szabályozás új elem, hogy feltételezi: nem csak büntetőeljárásban lehet valakit eltiltani a vezető tisztségviselői tevékenységtől, hanem más eljárás keretei között – például felszámolási eljárás, vagy e célból kidolgozandó speciális eljárás során – is. A Ctv. 9/B. és a 9/D. §-ait beiktató 2013. évi CCLII. tv. 112. §-ához fűzött indokolás szintén utal a Ptk. 3:22.§-ára, mint amely miatt indokolt az eltiltás korábbi társasági jogi szabályainak átdolgozása, tekintettel arra, hogy a korábban ezen intézményt szabályozó gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvényt (Gt.) a Ptk. hatályba lépésével hatályon kívül helyezték. Kiemelte, hogy a korábban a Gt.-ben szereplő eltiltásra vonatkozó rendelkezéseket a 2014. március 15-én hatályba lépett Ptk. 3:22. § (6) bekezdése nem szabályozta részletesen, csupán utaló szabály formájában. Ezért a Ptk. 3:22. §-a olyan szabálynak tekintendő, amely alatt a Ctv. 9/B., 9/C. és 9/D. §-ainak szabályait kell érteni. Erre figyelemmel a bejegyzést kérő alperes a bejegyzési kérelemhez mellékelte, a Ptk. 3:22. § (6) bekezdésére kifejezetten hivatkozó ügyvezetői nyilatkozat becsatolásával eleget tett a Ctv. 1. számú melléklet I/7. d) pontja szerinti feltételnek.

[13] Az elsőfokú ítélet indokolása részbeni megváltoztatása, és az ítéletből a Ptk. 3:22. § (6) bekezdése szerinti eltiltás hatálya alatt nem állásra hivatkozó megállapítások mellőzése és az eltiltás hatálya alatti nem állásra vonatkozó ügyvezetői nyilatkozat jogszabályi rendelkezéseknek megfelelésége tárgyában eltérő jogi következtetés levonása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Előre bocsátotta, hogy a bejegyzést kérő által a bejegyzési kérelemhez kötelezően csatolandó okiratok között a Ctv. 1. számú melléklet I/7. d) pontja szerinti eltiltás hatálya alatt nem állásra vonatkozó nyilatkozatból nem volt megállapítható, hogy a vezető tisztségviselő nem áll a Ctv. 9/B. § (1), (2), (4), (5) bekezdéseiben és a Ctv. 9/C. § (1)-(4) bekezdéseiben meghatározott eltiltás hatálya alatt sem. Megítélése szerint a törvényszék téves jogszabályértelmezés alapján jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a bejegyzési kérelemhez mellékelte, a Ptk. 3:22. § (6) bekezdésére kifejezetten hivatkozó ügyvezetői nyilatkozat csatolásával eleget tett a Ctv. 1. számú melléklet I/7. d) pontja szerinti feltételnek.

[14] Kifejtette, hogy a Ptk. hatálybalépésével a vezető tisztségviselővel szembeni büntetőjogi kizáró okok a Ptk. jogi személyekre vonatkozó Harmadik Könyv Első Részének III. Címe VI. Fejezetében, a jogi személy ügyvezetésére vonatkozó általános szabályai körében kerültek szabályozásra. Ezzel szemben a vezető tisztségviselő cégjogi eltiltására vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket az egyes törvényeknek az új Ptk. hatálybalépésével összefüggő módosításáról szóló 2013. évi CCVII. törvény 112. § (5) bekezdése 2014. március 15 napján a Ctv. I. fejezet 7. címébe iktatta be. A vezető tisztségviselő eltiltásának két formája létezik tehát párhuzamosan: a büntetőjogi szankció a foglalkozástól eltiltás egyik nevesített eseteként, valamint a cégjogban alkalmazott eltiltás, amely a büntetőjog körén kívül eső meghatározott cselekményekre alkalmazható büntető jellegű, személy elleni szankció.

[15] Erre figyelemmel helytállóan helyezkedett arra az álláspontra a bíróság, hogy a Ptk. 3:22. § (5) bekezdése a büntető bíróság általi, a Btk. 33. § (1) bekezdés e) pontja szerinti foglalkozástól eltiltásra, mint büntetésre utal. A Ptk. Harmadik Könyvének az elsőfokú ítéletben hivatkozott indokolása az új szabályozási elem megjelenését arra a feltételezésre alapítja, hogy büntetőeljáráson kívül más eljárásban is eltiltható vezető tisztségviselő e tevékenységtől; példálózó felsorolással megjelöli a felszámolási eljárást vagy az e célból kidolgozandó speciális eljárást, ha ilyen eljárások bevezetésre kerülnek. Az indokolásban egyebekben nincs arra utalás, hogy az új szabályozás a büntetőjogban alkalmazott eltiltás gazdasági jogi párja lenne. A Ptk. Harmadik Könyvében lévő jogszabály alkalmazási körét a Ptk. Harmadik Könyvéhez fűzött indokolásnál a Ctv. 9/B. és 9/D. §-ait beiktató 2013. évi CCVII. törvény 112. §-ához fűzött indokolás nem értelmezheti kiterjesztőbben. Ez az indokolás nem támaszthatja alá, hogy a Ptk. 3:22. § (6) bekezdése a cégjogi szabályokra utaló szabály lenne.

[16] A Ptk. 3:22. § (6) bekezdésében a "határozatban megszabott" kifejezés értelmezése szerint arra utal, hogy az eltiltás időtartamát nem a törvény szabja meg. A cégjogi eltiltás tartama a törvényben rögzített egy, három, öt év; büntetőjogban kiszabott foglalkozástól eltiltás tartamának meghatározása a bírói mérlegelés jogkörébe tartozik.

[17] Végül újonnan hivatkozott a Ctv. 9/C. §-a alaptörvény-ellenessége megállapításáról és megsemmisítéséről szóló 16/2018. (X.8) AB határozat (a továbbiakban: AB határozat) indokolási része IV. pontjában írtakra. Az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy a Ptk. 3:22. § (6) bekezdése szerinti kizárás a büntetőjogi eltiltás társasági jogi következménye, vagyis az, akivel szemben foglalkozástól eltiltást szabott ki a bíróság, nem lehet vezető tisztségviselő. Ezzel szemben a Ctv. mind az eltiltás esetköreit, mind a kizárás jogkövetkezményeit a Ptk. mellett külön megállapítja, így szükséges, hogy a gazdasági társaság vezető tisztségviselőinek eltiltás hatálya alatt nem állásra vonatkozó nyilatkozata a cégjogi eltiltásra is kiterjedjen.

[18] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezett részének helybenhagyását kérte. Egyetértett az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában foglaltakkal, attól függetlenül, hogy a vezetői tisztséget elfogadó nyilatkozatát az elsőfokú eljárás során kibővítette a Ctv. 9/B. §-a a 9/C. §-ban foglalt rendelkezésekkel. A Ptk. továbbá háttérszabályként érvényesül és alkalmazandó a Ctv. értelmezésénél, ahogy azt maga a Ctv. mondja ki több ízben. Előadta, hogy végelszámolás alatt áll, melynek befejezését csak jelen eljárás akadályozza.

[19] Az ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül [a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 376. § (3) bekezdésének d) pontja], a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta el [Pp. 370. § (1) bekezdése]. Így a felülbírálat nem érintette az ítélet rendelkező részét, valamint az indokolás eltiltásra vonatkozó nyilatkozaton kívüli részeit.

[20] Az ilyen terjedelmű felülbírálat alapján az ítéltábla a fellebbezést nem találta alaposnak.

[21] A másodfokú bíróságnak abban az értelmezési kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Ptk. 3:22. § (6) bekezdése a cégjogi eltiltásokra (Ctv. 9/B. §-a, 9/C. §) utaló törvényi szabály-e, avagy kizárólag a büntetőjogi eltiltás társasági jogi jogkövetkezményét jelenti.

[22] A kérdés megítélésénél a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 3. §-ából kellett kiindulni, amely szerint az azonos vagy hasonló életviszonyokat azonos vagy hasonló módon, szabályozási szintenként lehetőleg ugyanabban a jogszabályban kell szabályozni. A szabályozás nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű.

[23] A Ptk. generális jelleggel szabályozza a mellérendeltség és egyenjogúság elve alapján a személyek alapvető vagyoni és személyi viszonyait [Ptk. 1:1. §]. Erre is figyelemmel a polgári jogi viszonyokra vonatkozó jogszabályokat e törvénnyel összhangban kell értelmezni [Ptk. 1:2. § (2) bekezdése].

[24] Ezen értelmezési keretből kiindulva megállapítható, hogy a Ptk. a vezető tisztségviselővel szembeni kizáró okokat valamennyi jogi személyre nézve a jogi személyekre vonatkozó Harmadik Könyve Első Részében a jogi személy általános szabályai között tartalmazza.

[25] A szabályozás általános jellegéből, és a párhuzamos szabályozásnak a Jat.-ban foglalt, s említett kizárása követelményéből következően a Ptk. 3:22. § (6) bekezdésében meghatározott kizáró ok – az, hogy az eltiltást kimondó határozatban megszabott időtartamig nem lehet vezető tisztségviselő az, akit eltiltottak a vezető tisztségviselői tevékenységtől – valamennyi jogi személyre és az eltiltás valamennyi esetére vonatkozik, legyen az büntetőjogi eltiltás, avagy cégjogi eltiltás.

[26] Ezt az értelmezést a fellebbezésben hivatkozott AB határozat sem zárja ki, amely indokolásának (46) bekezdésében tartalmazza, hogy a büntetőjogi eltiltás társasági jogi következménye a Ptk. 3:22. §-a alapján a kizárás [Ptk. 3: 22. § (6) bekezdés]. Ez a megállapítás nem jelenti azt, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk. Harmadik Könyvének VI. Fejezetéhez, valamint a 2013. évi CCVII. törvény 112. §-ához fűzött indokolásból téves következtetést vont volna le. A Ptk. indokolása kifejezetten új elemként említi a Ptk. 3:22. § (6) bekezdése szabályát, amely feltételezi, hogy nemcsak büntetőeljárással lehet valakit eltiltani a vezető tisztségviselői tevékenységtől, hanem más eljárás keretei között is. Ehhez kapcsolódóan a Ptk. Nagykommentár (Complex Jogtár, Kisfaludi András) rögzíti, hogy ennek az eltiltásnak a szabályai a Ptk. hatálybalépéséhez kapcsolódó módosítás eredményeként a cégtörvényben kerültek meghatározásra. Ez a kommentár egybehangzik a 2013. évi CCLII. törvény 112. §-ához fűzött indokolással, amely szerint az eltiltás részletes szabályai, így különösen az eltiltás esetkörei, az eltiltott személyek köre és az eltiltás jogkövetkezményei a Gt. hatályon kívül helyezésével a Ctv.-ben kerülnek elhelyezésre.

[27] A fellebbezésben kifejtettekkel szemben a Ctv. 9/B. és 9/D. §-ait beiktató 2013. évi CCVII. törvény 112. §-ához fűzött indokolás nem kiterjesztőbben értelmezi a Ptk. 3:22. § alkalmazási körét a Ptk. Harmadik Könyvéhez fűzött indokolásnál, hanem azzal azonosan.

[28] Egyetértett a másodfokú bíróság a törvényszékekkel abban is, hogy a Ptk. 3:22. § (6) bekezdés szerinti kizáró ok alapja, az „eltiltást kimondó határozat” nem csupán a büntető bíróság ítélete, hanem nemperes eljárásban (pl. kényszertörles) hozandó végzés is lehet.

[29] Ekként a Ptk. 3:22. § (6) bekezdésének vezetői tisztséget kizáró szabálya nem csupán a büntetőjogi eltiltás, hanem a cégjogi eltiltás jogkövetkezménye is. Ezért az elsőfokú bíróság – a fellebbezésben kifejtettekkel szemben – nem tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy az alperes a Ptk. 3:22. § (6) bekezdésére hivatkozó ügyvezetői nyilatkozat becsatolásával eleget tett a Ctv. 1. melléklet I/7. d) pontja szerinti feltételnek.

[30] Ezért az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[31] A felperes illetékmentessége folytán [az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdésének c) pontja] meg nem fizetett 8.000 fellebbezési illetéket a Pp. 102. § (3) és (6) bekezdései alapján a magyar állam viseli.

[32] A másodfokú eljárásban nyertes alperes perköltséget nem számított fel, így arról az ítéltábla nem határozhatott [Pp.81. § (1) bekezdés, 82. § (1) bekezdés].

Győr 2026. február 26.

Dr.Szabó Péter s.k.
a tanás elnöke

Dr.Ferenczy Tamás s.k.
előadó bíró

Dr.Konarik Attila s.k.
bíró